

силъ, толкова повече пламвалъ пожарътъ. — „Нѣмамъ късметъ — си рекълъ отчаянъ човѣкътъ — всичко ще изгори!“ Като казалъ това, изведнажъ му дошло на умъ за късмета на момичето и почналъ да вика следъ непознатия пѣтникъ: „Побра-

тиме, хей побратиме! Нивитѣ сж на нѣмото! На нѣмото момиче! Не сж мои!“ И пожарътъ започналъ лека полека да потухва докато най-сетне съвсемъ загасналъ.

Емануилъ п. Димитровъ

МАЙКА

Кой деца, ви най-обича,
кой ви храни и облича,
денемъ-нощемъ не почива,
за да бждете щастливи?

Нашта скжпа майка!

Кой ви люлката люлѣ,
пѣсенчици кой ви пѣ,
кой играчки ви дарява,
съ приказки ви забавлява?

— Нашта майка мила

Ако вие сте лениви,
непослушни, пакостливи,
както често туй се случва,
кой скърби и се измжчва?

— Все майка ни клета!

Прев. П. Осининъ